

آواز جاودانگی

در هراس ثانیه ها بود
که ، شکوفه ی گیلان به زیر پا افتاد
و نا باورانه چشم مادر به در بود
و آمدنش تکرار امروز به فردا افتاد .

چه شرمنده بود ، تپه های اوین
زیر قامتِ چون او سپیدار
آن یار
آن تداوم بهار ...

بخاک که افتاد
پیراهن دامادیش
هنوز ، لگه های سفید داشت
دو چشم عاشقش باز و
دلش ، راز هزاران امید داشت

تبرداران حادثه ،
حرامیان قابیل
چه میدانند
فردا که آفتاب
از پشت تپه های اوین
بر زلالی گیسوان گندمزاران بتابد ،
نام او ، آواز گندمکاران
یاد او ، نغمه ی عاشقان خواهد شد .

از برق اهریمن سوز آسمان ده شب
تا سحرگاه غمین آخرین روز بهار
چه بیقرار ، چه پروانه وار
میسوخت ، سینه ی عاشقش ،
در غم قافله ی رنج ، در تب

ای در پناه دریای بی کرانگی
آواز جاودانگی
ای راز ماندگاری جنگل
طلایه دار ریشه های خونین
وقتی ترا ، چون نیلوفر ارغوانی
در گذرگاه توفان زمستانی
شکستند

چه میدانستند
روزی ، نو عروسان به سینه پُر عشق
پیراهن خونین ترا ،
برسردست گیرند
به تماشاگاه دریا برند
که تو دریای دلی ،
ای عاشقترین داماد .

چراغی از حرمت آدمی ،
برای عشق به ساکنان زمین
با باروئی از شعریکه وزن داشت ،
افروختی
آنگاه از خرمن آتش گذشتی و سوختی .

***

پس از تو ،
آنچه ماند ، خزان جاوید بود
با زورقی از هبوط
در کرانه های خاموشی و سقوط ...

اکنون طوفان باغ ما را شکسته است
دلها را با جوهر کین نوشته است
اکنون غرور ما را ، برده است خواب
اکنون که از سر ما گذشته است آب
چراغی که افروختی ،
جاودانه در این خانه ، خواهد سوخت
ویادتو ،
که یاد معصومیت باران است
بر تن عریانی این باغ
روزی ،
پیراهن سبز بهاری ، خواهد دوخت .

بیاد سعید سلطانپور ، عاشقترین داماد جهان
فرخ ازبری - خرداد ۱۳۹۴ المان